

ע"פ 2150/11/18 - שאדי גאבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 2150-11-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

שאדי גאבר
ע"י ב"כ עו"ד איוב מאזן

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מרדכי כדורי) מיום 8.10.18 בת"פ

56179-02-18

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ניסיון סחר בסם מסוכן. המערער נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. ואלה המעשים: ביום 14.2.18 בשעה 17:26 לערך, התקשר אחמד ג'אבר למערער והציע לו להצטרף אליו לנסיעה, והמערער הסכים. השניים נסעו ברכבו של אחמד לכיוון רחוב צלאח א-דין בירושלים, במהלכה החזיקו שקית ובה 400 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA. אחמד הוציא מתוכה 2 טבליות ושמר בכיסו ומסר למערער את השקית ובה יתר הטבליות ואמר לו שמדובר בסם מסוג אקסטזי וכי בכוונתו להעביר את השקית לאחר וכי הוא לקח שתי טבליות על מנת להראות אותן לאחר. אחמד ביקש המערער להחזיק את השקית ולעמוד בצד, במרחק של כ - 25 מטרים ממנו, בעת שיעשה כן ובתמורה ל - 100 ₪ שישלם למערער, והמערער הכניס את השקית לכיס מעילו. כאשר אחמד החנה את רכבו, הגיעו אליו שוטרים וביקשו ממנו לעצור ולהזדהות. אחמד סירב להזדהות ולצאת מהרכב והעביר את מוט ההילוכים למצב נסיעה, אחד השוטרים כיבה את מנוע הרכב ואז החל אחמד לנופף בידיו למערער ולצעוק לעברו "תברח, תברח".

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר בפועל והמרתו בשל"צ או בעבודות שירות. לטענתו, מדובר בעונש חמור, משום שהמערער השתקם והוא משמש מפרנס לשני ילדיו הקטינים. כמו כן, מדובר במעצרו הראשון של המערער. חלקו בביצוע המיוחס לו בכתב האישום הינו מינורי ובוצע ללא כוונת רווח או מעורבות קבועה מצדו. המערער לא השתתף בתכנון, לא רכש, לא הרוויח, לא סחר או תיווך ולא היה שותף מההתחלה, אלא רק התלווה בשלב מאוחר, כפי שעולה מחומר הראיות ומסע' 4 לכתב האישום. המערער הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה במשטרה, לקח אחריות ובעניינו ניתן תסקיר חיובי על ידי שירות המבחן והומלץ בו על צו מבחן ועבודות שירות. הודגש, שוב, חלקו המינורי של המערער ובאה הפניה לפסיקה שעסקה במקרים חמורים יותר בהם העונשים היו קלים יותר. המערער הודה לפני חוקריו, בבית המשפט ועבר הליך שיקומי מפורט. על כן יש להטיל עליו עונש ברף התחתון ובעבודות שירות.

ב"כ המשיבה הפנתה לכך שלמערער הרשעה בעבירה של החזקת סכין. שותפו של המערער נדון ל - 14 חודשי מאסר בפועל והוא נטול עבר פלילי (הוגש גזר הדין בעניינו). אמנם חלקו חמור יותר אך הוא והמערער הורשעו באותה עבירה. לטענת המערער כי לא הייתה כוונת רווח - המערער אמר לשירות המבחן כי הוא פעל מתוך מניעים כלכליים. לעיני בית משפט קמא לא עמד תסקיר שהצביע על תפנית שמצדיקה חריגה מהענישה הראויה. העונש מקל לעומת מקרים אחרים, דומים (הוגשה פסיקה). מדובר ב - 400 טבליות MDMA (והפסיקה שהוגשה עוסקת בכך). נטען כי ההלכה היא שבעבירות בתחום זה לנסיבות אישיות ניתן משקל מועט ויש לגזור עונש מרתיע ולבכר האינטרס ציבורי. על כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 26 שנים, נשוי ואב לשני ילדים, בעברו הרשעה משנת 2012 בעבירה של החזקת סכין, בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי והתחייבות עצמית. המערער אמר כי השתמש בעבר בסמים. בדיקות לאיתור שרידי סם שמסר נמצאו נקיות, הגם שלא התייצב לביצוע כל הבדיקות שנדרש. המערער הודה בביצוע העבירות והביע צער, אך שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה לבחון באופן מעמיק את התנהלותו, מעשיו ודפוסי השימוש שלו בסמים. המערער שולב בהליך טיפולי, שיתף פעולה ונכתב כי הוא בתהליך ראשוני של בחינת דפוסי התנהגותו. הומלץ לבחון התאמתו לביצוע עבודות שירות, להטיל עליו צו מבחן לשנה ומאסר על תנאי.

דין

5. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה. כמו כן, מכתב האישום, בו הודה המערער, עולה כי חלקו היחסי בביצוע העבירה נמוך, בהשוואה לחלקו של אחמד, לגביו, קבע בית המשפט כי הוא המבצע העיקרי, שיזם את הפעילות, התקשר למערער, הזמין אותו להצטרף, הביא עמו את הסם, מסר אותו לנאשם בצירוף הוראות פעולה והסיעו ברכבו לפגישה שלא תוכננה ולא נקבעה ע"י המערער. כמו כן, אחמד היה אמור לבוא במגע עם האחר, להציג לו את הסם ולמסור לו אותו. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה הינו קטן והוא היה צפוי לקבל עבור חלקו תמורה של 100 ₪ בלבד. מאידך, לחובת המערער יש לזקוף את סוג הסם בו בוצעה העבירה, כמותו הגדולה, העובדה שאלמלא התערבות המשטרה, הסם היה נמכר לבסוף. בית משפט קמא פירט את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי המערער ואת מידת הפגיעה בהם. כמו כן, לחובת המערער נזקף עברו הפלילי, בשים לב שמאז ביצוע העבירה חלפו למעלה משש שנים. מתסקיר שירות המבחן לא עולה תמונה של אדם שהשתקם, כפי שטען הסנגור, אלא כי בצד הודאתו במיוחס לו, המערער אוחז בעמדה קורבנית, הוא מתקשה לבחון את דפוסי השימוש שלו בסמים ודפוסי התנהגותו דרושים בחינה מצדו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשע"ט, 02 יולי 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**